

27 JUN 1990

COMMUNICATIVE STRATEGIES EMPLOYED BY THAI LEARNERS OF ENGLISH
AT UNIVERSITY LEVEL IN INTERACTION WITH NATIVE SPEAKERS

MAI TON

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARTS

(APPLIED LINGUISTICS)

อนันตนาถ	
๒๓	
<i>ไม ทอน</i>	<i>อ. อนันตนาถ</i>
IN	

FACULTY OF GRADUATE STUDIES

MAHIDOL UNIVERSITY

1989

Copyright by Mahidol University

14733

ชื่อวิทยานิพนธ์ วิธีการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย
ระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัย งาม คัน

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ประภา วิทยารุ่งเรืองศรี , M.A.

William G. Fennell, M.Ed., M.Div.

Robert Burgess, M.Ed.

วันที่สำเร็จการศึกษา 10 พฤศจิกายน พ.ศ.2532

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิธีการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เพื่อดูว่านักเรียนใช้วิธีการใดบ้างในการสื่อความหมาย และมีความแตกต่างกันหรือไม่ในระหว่างนักเรียนกลุ่มเก่งและนักเรียนกลุ่มอ่อน นอกจากนี้ยังศึกษาถึงประสิทธิภาพของแต่ละวิธีการรวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพด้วย

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ใช้นักเรียนชั้นปีที่สองคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยสูงและต่ำ กลุ่มละเจ็ดคนเป็นตัวแทนของผู้ที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และ ชาวอเมริกันจำนวน 14 คนเป็นตัวแทนของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในจำนวนนี้สิบสองคนอยู่ในเมืองไทยน้อยกว่าสองเดือน และอีกสองคนอยู่ในเมืองไทยประมาณหนึ่งปีครึ่ง ในขั้นตอนทดลอง นักเรียนเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษให้ชาวอเมริกันฟังและใช้วิธีในการสื่อความหมายคำหรือข้อความที่ไม่ทราบมาก่อนให้เป็นที่เข้าใจ

จากการศึกษาพบว่านักเรียนใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้คือ การหลีกเลี่ยง (avoidance) การขยายความหมาย (paraphrase) การประมาณความหมาย (approximation) การใช้บริบท (contextualization) การทำให้กระจ่าง (clarification) การใช้ส่วนของคำ (partialization) การอุทธรณ์ (appeal) การยืมภาษาแม่

(borrowing) การแปลทีละคำ(literal translation) และ การทำท่าทาง (mime) วิธีการที่พบใหม่คือ การใช้บริบท การทำให้กระจ่าง และ การใช้ส่วนของคำ นักเรียนทั้งสองกลุ่มต่างก็ใช้วิธีในการสื่อความหมายทุกวิธี แต่มีความแตกต่างกันในการใช้วิธี การหลีกเลี่ยง การอุทธรณ์ การยืมภาษาแม่ การแปลทีละคำ และ การทำท่าทาง โดยที่นักเรียนกลุ่มก่อนใช้วิธีเหล่านี้มากกว่า วิธีการที่ใช้แล้วมีประสิทธิภาพค่อนข้างสูงคือ การทำท่าทาง และการขยายความ วิธีที่ใช้แล้วไม่มีประสิทธิภาพคือ การหลีกเลี่ยง และ การใช้ส่วนของคำ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพคือ ความไวในการรับรู้ของเจ้าของภาษา ปริมาณและความถูกต้องของข้อมูล ความรู้พื้นฐาน และการออกเสียง จากการวิจัยนี้ผู้วิจัยเสนอว่าในการสอนภาษาอังกฤษ ควรที่จะได้มีการสอนให้นักเรียนให้รู้จักและฝึกฝนการใช้วิธีการในการสื่อความหมายเมื่อพบปัญหาไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องการจะพูด

THESIS TITLE Communicative Strategies Employed by Thai
Learners English at University Level in
Interaction with Native Speakers

NAME Mai Ton

DEGREE Master of Arts (Applied Linguistics)

THESIS SUPERVISORY COMMITTEE

Prapa Vittayarungrangsri, M.A.
William G. Fennell, M.Ed., M.Div.
Robert Burgess, M.Ed.

DATE OF GRADUATION 10 November B.E.2532 (1989)

ABSTRACT

This study investigated communicative strategies (CSs) employed by Thai learners of English. It was designed to find out what communicative strategies Thai learners use and whether there is any significant difference among those of relatively high and low proficiency. The effectiveness of each strategy and factors which might account for its effectiveness are also examined.

Fourteen second year science students of Mahidol University, seven of whom had relatively high proficiency and seven of whom had relatively low proficiency were chosen to be the non-native speakers. Fourteen Americans were chosen to be the native speakers in this study; twelve of

them had stayed in Thailand less than two months and two had stayed in Thailand about one and a half years. Students made use of communicative strategies when narrating a story to the native speakers. It was found that these non-native speakers made use of the communicative strategies of appeal, approximation, avoidance, borrowing, clarification, contextualization, literal translation, paraphrase, partialization, and mime. Among these, there are three newly-observed strategies: clarification, contextualization, and partialization. From the data analysis it was shown that students of both groups made use of the same types of CSs but there were differences in the number of occurrences of each CS used. Significant differences were found in the use of avoidance, appeal, borrowing, literal translation, and mime. CSs which were highly effective were mime and paraphrase. CSs which were not effective were avoidance and partialization. Factors influencing the effectiveness were NS sensitivity, amount and correctness of information, background knowledge, and pronunciation. It is suggested that CSs should be taken into consideration and practiced in foreign language teaching in order to help NNSs improve their communication ability when facing the problem of insufficient target language knowledge.

Copyright by Mahidol University